

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 grudnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wysokość kapitału początkowego dla ubezpieczonego R. K. (1) na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz. 887).

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy Zakład przyjął:

- 1) przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych (od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku), wskaźnik wysokości tej podstawy wyniósł 103,66%,
- 2) podstawę wymiaru kapitału początkowego, którą ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości tej podstawy (103,66%) przez kwotę bazową 1.220,89 zł,
- 3) okresy składkowe w wymiarze 23 lata 3 miesiące i 19 dni (łącznie 279 miesięcy),
- 4) współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, do którego obliczenia przyjęto wynik na dzień 31 grudnia 1998 roku 68,30%,
- 5) średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 62 lat – 209 miesięcy.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił:

- 1) okresu nieświadczenia pracy po odbyciu służby wojskowej od 12 kwietnia do 6 maja 1979 roku gdyż nie jest to okres ubezpieczenia,
- 2) dochodu za 1993 rok w wysokości 29.199.331 zł oraz za 1994 rok w wysokości 53.673.356 zł, gdyż przedłożone karty wynagrodzeń nie spełniają wymogów formalnych – brak jest pieczęci zakładu pracy oraz pieczęci osoby upoważnionej.

Za okres pracy od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku do wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład przyjął wynagrodzenie minimalne.

Odwołanie od decyzji złożył ubezpieczony R. K. (1), wnosząc o przyjęcie do wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego za okres od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku wynagrodzeń wynikających z kartoteki płac w miejsce wynagrodzenia minimalnego.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. K. (1) urodził się (...).

Ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w następujących okresach:

- 1) od 12 sierpnia 1975 roku 25 kwietnia 1977 roku i od 7 maja 1979 roku do 31 maja 1993 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. (świadcstwo pracy – k. 3 akt ZUS, I plik),
- 2) od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., (świadcstwo pracy – k. 4 akt ZUS, I plik)

3) od 27 października 1994 roku do 2 stycznia 1995 roku jako osoba bezrobotna pobierająca zasiłek dla bezrobotnych (zaświadczenie – k. 5 akt ZUS, I plik),

4) od 3 stycznia 1995 roku do 25 października 2019 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. (zaświadczenie – k. 6 akt ZUS, I plik, świadectwo pracy – k. 28 akt ZUS, II plik)

W okresie od 27 kwietnia 1997 roku do 11 kwietnia 1979 roku ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(zaświadczenie – akta ZUS, I plik)

Decyzją z dnia 31 marca 2004 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wysokość kapitału początkowego dla ubezpieczonego.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy Zakład przyjął:

1) przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych (od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1992 roku); wskaźnik wysokości tej podstawy wyniósł 99,51%,

2) podstawę wymiaru kapitału początkowego, którą ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości tej podstawy (99,51%) przez kwotę bazową 1.220,89 zł,

3) okresy składkowe w wymiarze 23 lata 3 miesiące i 19 dni (łącznie 279 miesięcy) i nieskładkowe w wymiarze 8 dni;

4) współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, do którego obliczenia przyjęto wynik na dzień 31 grudnia 1998 roku 67,82%,

5) średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 62 lat – 209 miesięcy.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu nieświadczenia pracy po odbyciu służby wojskowej od 12 kwietnia do 6 maja 1979 roku gdyż nie jest to okres ubezpieczenia.

Kapitał początkowy został ustalony na kwotę 118.291,91 zł.

(decyzja – k.13-14 akt ZUS, I plik)

Kolejną decyzją z dnia 6 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wysokość kapitału początkowego dla ubezpieczonego na kwotę 118.586,60 zł.

(decyzja – k.26-27 akt ZUS)

Decyzją z dnia 13 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu emeryturę pomostową.

(decyzja – k.35-36 akt ZUS, II plik)

W Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. ubezpieczony został zatrudniony w dniu 1 czerwca 1993 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy operatora za wynagrodzeniem 16.000 zł za godzinę wraz premią uznaniową.

Od 1 czerwca 1994 roku wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonego zostało podwyższone do kwoty 19.500 zł za godzinę, natomiast premia uznaniowa mogła być przyznana do 10%.

Od 1 września 1994 roku wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonego zostało podwyższone do kwoty 22.700 zł za godzinę.

Stosunek pracy zakończył się w dniu 26 października 1994 roku.

W dniu 26 października 1996 roku ubezpieczony otrzymał świadectwo pracy, które podpisała wiceprezes zarządu C. J..

(świadectwo pracy – k.15, umowa o pracę – k.15, angaże – k.15)

Pracodawca ubezpieczonego Przedsiębiorstwo (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. prowadziła dla pracowników karty wynagrodzeń, w których wskazane zostały wszystkie składniki wynagrodzenia – wynagrodzenie zasadnicze, premia, dodatek za węgiel, godziny nadliczbowe, wynagrodzenie za dodatkowe czynności i dodatek za szkodliwość, dodatek stażowy, godziny nieprzepracowane.

W karcie wynagrodzeń wskazano również należności podlegające potrąceniu.

(karty wynagrodzeń – k.48, k.49 akt ZUS, II plik)

Karty wynagrodzeń ubezpieczonego zawierają jego nazwisko, natomiast nie zawierają podpisu pracownika je sporządzającego.

(karty wynagrodzeń – k.48, k.49 akt ZUS, II plik)

K. wynagrodzeń w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. był prowadzone dla każdego pracownika oddzielnie, w każdym roku pracy była odrębna karta wynagrodzeń.

K. wynagrodzeń wypełniała kadrowa. K. wynagrodzeń pracowników nie były podpisywane.

(zeznania świadka B. T. min. 00:02:30-00:05:48, min.00:06:08-00:06:58 protokół z 14.10.2020 r., karty wynagrodzeń Z. P., R. K. (2), J. O. – k. 50)

Wynagrodzenie ubezpieczonego wskazane w karcie wynagrodzeń w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wynosiło za

- 1993 rok - 34.387.921 zł,
- 1994 rok – 48.434.766 zł.

Wynagrodzenie ubezpieczonego w 1993 roku wraz z wynagrodzeniem otrzymanym w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od 1 stycznia do 31 maja 1993 roku w kwocie 19.385.400 zł – wyniosło 53.773.321 zł.

(kartoteka wynagrodzeń – k. 48 akt ZUS, II plik, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 32 akt ZUS, II plik, wykaz dochodów – k.46)

Wynagrodzenie ubezpieczonego w 1994 roku (48.434.766 zł) wraz z otrzymanym zasiłkiem dla bezrobotnych w kwocie 4.203.286 zł wynosiło 52.638.052 zł.

(kartoteki wynagrodzeń – k. 49 akt ZUS, I plik, wykaz dochodów – k.48, zaświadczenie o pobieraniu zasiłku – k. 38 akt ZUS, II plik)

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony na podstawie wynagrodzeń z 10 kolejnych lat kalendarzowych (od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku), przy uwzględnieniu wynagrodzeń otrzymanych przez ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w wysokości wskazanej w kartach wynagrodzeń wynosi 112,73%. Kapitał początkowy obliczony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 128.783,71 zł.

(wysokość wskaźnika – k. 47-48)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów oraz zeznań świadka B. T..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował katy wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku, wskazując iż dokument ten nie został podpisany przez osobę go sporządzającą ani nie zawiera pieczęci zakładu pracy. Zdaniem organu rentowego z tych względów dokument ten nie stanowi podstawy do ustalenia wysokości wynagrodzenia. Za ww. okres pracy Zakład przyjął wynagrodzenie minimalne.

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uznania za w pełni wiarygodne dokumenty – karty wynagrodzeń ubezpieczonego za 1993 i 1994 rok prowadzone przez Przedsiębiorstwo (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł..

Po pierwsze nie tylko katy wynagrodzeń ubezpieczonego nie zawierają podpisu osoby je sporządzającej i pieczętki zakładu, ale także danych tych nie zawierają katy wynagrodzeń innych pracowników (losowo wybranych przez przechowawcę dokumentacji płacowej pracodawcy – B. T.).

Po drugie wszystkie karty wynagrodzeń (ubezpieczonego i okazane katy wynagrodzeń pracowników) zostały sporządzone na takim samym druku, w tej samej kolejności wymieniono poszczególne składniki wynagrodzenia, co wskazuje na to, iż były prowadzone w sposób spójny, nieprzypadkowy.

Po trzecie iloraz wynagrodzenia zasadniczego ubezpieczonego wskazanego w kartach wynagrodzeń (tabela 2) i liczby godzin pracy w miesiącu jest równy w każdym miesiącu stawce godzinowej określonej w umowie o pracę i angażach – w okresie od 1 czerwca 1993 roku do 31 maja 1994 roku – 16.000 zł za godzinę, od 1 czerwca do 31 sierpnia 1994 roku – 19.500.000 za godzinę, od 1 września 1994 roku – 22.700 zł za godzinę.

Po czwarte katy wynagrodzeń okazane przez B. T. (przechowującą dokumentację osobowo – płacową pracowników Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.) nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Zgodność zapisów z kart wynagrodzeń ubezpieczonego ze źródłową dokumentacją płacową – stawką określoną w umowie o pracę i angażach daje podstawy do uznania tych dokumentów za wiarygodne. W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że dokument ten pochodzi od pracodawcy - Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz iż wskazuje na rzeczywiste wynagrodzenia otrzymane przez ubezpieczonego w spornym okresie.

Twierdzenia organu rentowego, iż brak pieczętki zakładu i brak podpisu pracownika sporządzającego karty wynagrodzeń czyni je niewiarygodnymi, wobec przeprowadzonych w toku postępowania wyżej wymienionych niezakwestionowanych dowodów, zostały odparte.

Sąd zwążył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Ubezpieczony R. K. (1) zaskarżając decyzję z dnia 9 grudnia 2019 roku wniósł o obliczenie ponowne wysokości kapitału początkowego przy przyjęciu za okres od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku wynagrodzeń wskazanych w kartach wynagrodzeń, w miejsce przyjętego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wynagrodzenia minimalnego.

Ustalenie przez Zakład wynagrodzenia ubezpieczonego za okres od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku było jedynym zarzutem do decyzji o ustaleniu wysokości kapitału początkowego.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 53), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 punkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku (art. 174 ust. 7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku (art. 174 ust. 8).

Stosownie do treści art. 15 ust. 1 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6).

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust.3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 – tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie

wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z art. 16 ww. ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art. 15 ust. 2 a ww. ustawy).

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Wskazana regulacja § 21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97). Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Z ustaleń Sądu w oparciu o przedstawioną dokumentację placową wynika, iż do ustalenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego należy przyjąć wynagrodzenie jakie otrzymywał podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od 1 czerwca 1993 roku do 26 października 1994 roku. Ubezpieczony przedstawił dowody z dokumentów – oryginały kart wynagrodzeń, umowy o pracę, informacji o zmianie wysokości wynagrodzenia (angaże) wydane przez pracodawcę. Na podstawie tych dokumentów można w sposób niewątpliwy ustalić wysokość wynagrodzenia w spornym okresie w kwocie:

- w 1993 roku - 34.387.921 zł,
- w 1994 roku – 48.434.766 zł.

Wynagrodzenie ubezpieczonego w 1993 roku wraz z wynagrodzeniem otrzymanym w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od 1 stycznia do 31 maja 1993 roku w kwocie 19.385.400 zł – wyniosło 53.773.321 zł, zaś w 1994 roku (48.434.766 zł) wraz z otrzymanym zasiłkiem dla bezrobotnych w kwocie 4.203.286 zł wyniosło 52.638.052 zł.

Przyjęcie ww. wartości wynagrodzenia do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w miejsce wynagrodzenia minimalnego (przyjętego przez Zakład) podwyższa wskaźnik do 112,73% a kapitał początkowy do kwoty 128.783,71 zł.

Należy wskazać również, iż w postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości świadczenia możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego ubezpieczonego. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 stycznia 1998 roku (II UKN 440/97), zaliczenie

nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wynagrodzenia (czy też okresu składkowego) w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Prymat nadany dokumentacji pracowniczej prowadzi do gradacji mocy dowodowej polegającej na tym, że dokumentacja ta stanowi podstawę weryfikacji pozostałych dowodów przedłożonych przez strony.

Okres ubezpieczenia, ale też wysokość wynagrodzenia może być zatem ustalony także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków.

W toku postępowania ubezpieczony niewątpliwie przedstawił źródłową dokumentację płacową wskazującą na wysokość osiąganego wynagrodzenia w spornym okresie, a okoliczność iż dokumentacja ta nie zawiera pieczętki zakładu pracy i pieczętki osoby ją sporządzającej, w świetle pozostałych dowodów, nie czyni jej niewiarygodną.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, zobowiązując organ rentowy do obliczenia wysokości kapitału początkowego przy uwzględnienia wskaźnika podstawy wymiaru o wartości 112,73%.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS.
- 2) Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązują do zwrotu w przypadku złożenia apelacji.

2.11.2020 r.